

Sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk

(2008/C 155/02)

Toto sdělení nahrazuje sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst. C 71, 11.3.2000, s. 14).

1. ÚVOD

1.1 Souvislosti

Toto sdělení aktualizuje přístup Komise ke státním podporám poskytovaným ve formě záruk a snaží se poskytnout členským státům podrobnější vysvětlení zásad, na nichž Komise hodlá založit svůj výklad článků 87 a 88 a jejich použití na státní záruky. Tyto zásady jsou v současné době stanoveny ve sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk⁽¹⁾. Ze zkušeností nabytých při používání tohoto sdělení od roku 2000 vyplývá, že politika Komise v této oblasti by měla být přepracována. V této souvislosti si Komise dovoluje připomenout kupříkladu své nedávné přístupy uplatněné v různých konkrétních rozhodnutích⁽²⁾, pokud jde o potřebu provádět individuální posuzování rizika ztrát spojeného s každou zárukou v případě jednotlivých systémů. Komise dále zamýšlí učinit svou politiku v této oblasti co nejprůhlednější a zajistit, aby její rozhodnutí byla předvídatelná a aby bylo zaručeno rovné zacházení. Komise si zejména přeje poskytnout malým a středním podnikům a členským státům tzv. safe-harbour předem určující pro danou společnost na základě jejího finančního ratingu minimální přírážku, která by měla být účtována za státní záruku, aby tato nebyla považována za podporu v oblasti působnosti čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Jakákoliv účtovaná prémie nižší než uvedená úroveň by navíc mohla být považována za prvek podpory.

1.2 Typy záruk

Záruky jsou ve své nejčastěji užívané podobě spojeny s půjčkou nebo jiným finančním závazkem uzavřeným mezi dlužníkem a věřitelem; lze je poskytovat jako individuální záruky nebo v rámci systémů záruk.

Mohou však existovat různé formy záruk v závislosti na jejich právním základu, typu příslušné transakce, době trvání apod. Aniž by byl výčet úplný, rozlišujeme následující formy záruk:

- všeobecné záruky, tj. záruky poskytované podnikům jako takovým, a záruky vázané na konkrétní transakci, v níž může jít o půjčku, přímou investici apod,
- záruky poskytované konkrétním instrumentem a záruky vázané přímo na stanovy podniku samotného,
- záruky poskytnuté přímo nebo protizáruky poskytnuté ručiteli prvního stupně,
- neomezené záruky a záruky omezené co do částky nebo času: za podporu ve formě záruky považuje Komise rovněž výhodnější úvěrové podmínky získané podniky, jejichž právní forma vylučuje konkurzní řízení nebo jiná řízení v případě platební neschopnosti nebo zajistí výslovnou státní záruku nebo pokrytí ztrát státem. Totéž platí, jestliže stát získá účast v podniku a přijme podmínku neomezeného ručení místo obvyklého ručení omezeného,
- záruky jednoznačně pocházející ze smluvního zdroje (jako formálních smluv nebo tzv. letters of comfort) nebo jiného právního zdroje a záruky, jejichž forma je méně očividná (jako vedlejší ujednání, ústní přísliby) a které mohou nabízet různé stupně jistoty.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 11.3.2000, s. 14.

⁽²⁾ Například: rozhodnutí Komise 2003/706/ES ze dne 23. dubna 2003 ohledně režimu podpory uplatňovaného Německem nazvanému „Záruční režimy pro zemi Brandenbursko pro roky 1991 a 1994“ – státní podpora C 45/98 (ex NN 45/97) (Úř. věst. L 263, 14.10.2003, s. 1); rozhodnutí Komise ze dne 16. prosince 2003 o záručních režimech pro financování stavby lodí – Německo (N 512/03) (Úř. věst. C 62, 11.3.2004, s. 3); rozhodnutí Komise 2006/599/ES ze dne 6. dubna 2005 o režimu státních podpor, který Itálie hodlá uskutečnit v oblasti financování stavby lodí (Úř. věst. L 244, 7.9.2006, s. 17).

Zejména v posledně uvedeném případě neexistence vhodných právních nebo účetních záznamů často vede k velice špatné vystopovatelnosti. To platí jak o příjemci, tak o státním orgánu nebo orgánu veřejné správy poskytujícím podporu a v konečném důsledku tedy i o informacích dostupných třetím stranám.

1.3 Struktura a oblast působnosti sdělení

Pro účely tohoto sdělení:

- a) „systém záruk“ znamená jakýkoliv akt, na jehož základě je možno poskytovat záruky podnikům splňujícím určité požadavky týkající se doby trvání, výše záruky, hlavní transakce a typu a velikosti podniku (jako malé a střední podniky), aniž by byla zapotřebí dodatečná prováděcí opatření;
- b) „individuální záruka“ znamená jakoukoliv záruku poskytnutou podniku na jiném základě než na základě systému záruk.

Oddíly 3 a 4 tohoto sdělení mají být přímo použitelné na záruky vázané na konkrétní finanční transakci, jako například půjčku. Komise soudí, že toto jsou případy, kdy je vzhledem k jejich četnosti a skutečnosti, že je lze obvykle kvantifikovat, nejvíce zapotřebí jasně stanovit, zda tyto záruky představují státní podporu či nikoli.

Vzhledem k tomu, že transakcemi krytými zárukou bývají nejčastěji půjčky, bude v tomto sdělení používáno pro hlavního příjemce záruky označení „dlužník“ a pro subjekt, jehož riziko snižuje státní záruka, označení „věřitel“. Použití těchto dvou konkrétních pojmů rovněž usnadňuje chápání smyslu celého textu, neboť základní princip půjčky je všeobecně znám. Použití těchto pojmů nicméně neznamená, že by se oddíly 3 a 4 vztahovaly pouze na záruky na půjčky. Vztahují se na všechny záruky, kde dochází k podobnému přesunu rizika, jako u přímé investice, s tím, že je třeba zohlednit příslušný profil rizika (včetně možného nedostatečného zajištění).

Toto sdělení se použije na všechna hospodářská odvětví, včetně oblasti zemědělství, rybolovu a dopravy, aniž jsou dotčena zvláštní pravidla vztahující se na dotčená odvětví.

Toto sdělení se nevztahuje na zajištění vývozních úvěrů.

1.4 Jiné typy záruk

U určitých forem záruk (viz bod 1.2), které zahrnují přesun rizika na ručitele a nevykazují jeden nebo více specifických znaků stanovených v bodě 1.3, například u pojistných záruk, bude zapotřebí provést individuální analýzu, pro niž se použijí dle potřeby příslušné oddíly nebo metodiky popsané v tomto sdělení.

1.5 Neutralita

Toto sdělení se použije, aniž je dotčen článek 295 Smlouvy, a tedy aniž je dotčena úprava vlastnictví uplatňovaná v členských státech. Komise má neutrální postoj, pokud jde o veřejné a soukromé vlastnictví.

Zejména pouhá skutečnost, že je určitý podnik z velké části ve veřejných rukou, nepředstavuje sama o sobě poskytnutí státní záruky, nejsou-li přítomny žádné výslovné nebo mlčky předpokládané prvky záruky.

2. POUŽITELNOST ČL. 87 ODS. 1

2.1 Obecné poznámky

Čl. 87 odst. 1 Smlouvy stanoví, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem.

Tato obecná kritéria se stejnou měrou vztahují na záruky. Stejně jako jiné formy případné podpory mohou záruky přímo poskytnuté státem, tedy ústředními, regionálními či místními orgány, a rovněž záruky poskytnuté ze státních zdrojů jinými státem kontrolovanými subjekty, například podniky, a prisuzovatelné orgánům veřejné moci⁽³⁾, představovat státní podporu.

Aby se předešlo případným pochybnostem, měl by se objasnit pojem státní zdroje ve spojení se státními zárukami. Přínosem plynoucím ze státní záruky je to, že riziko spojené se zárukou nese stát. Za takové riziko nesené státem by se obvykle měla zaplatit příslušná prémie. Jestliže se stát části nebo celé prémie vzdá, těží z toho podnik a ze státních zdrojů unikají prostředky. I když se ukáže, že stát v rámci poskytnuté záruky nic nezaplatí, může se přesto jednat o státní podporu podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy. Podpora je poskytnuta v okamžiku, kdy je dána záruka, nikoli v okamžiku, kdy je záruka použita nebo kdy dojde k placení podle podmínek záruky. Zda záruka představuje státní podporu či nikoli, a jestliže ano, jak je ona státní podpora vysoká, musí být stanoveno v okamžiku, kdy je záruka poskytnuta.

V této souvislosti Komise zdůrazňuje, že analýza podle pravidel pro státní podporu předem nevylučuje slučitelnost daného opatření s jinými ustanoveními Smlouvy.

2.2 Podpora poskytovaná dlužníkovi

Obvykle je příjemcem podpory dlužník. Jak je uvedeno v bodě 2.1, za riziko by se obvykle měla zaplatit příslušná prémie. Pokud dlužník nemusí platit prémii nebo platí nízkou prémii, je zvýhodněn. Ve srovnání se situací, kdy záruka není poskytnuta, umožňuje státní záruka dlužníkovi získat lepší finanční podmínky na získání půjčky, než jsou podmínky obvyklé na finančních trzích. Obvykle může dlužník díky státní záruce získat nižší úroky a/nebo nabízet nižší zajištění. V některých případech by dlužník nenašel bez státní záruky finanční instituci, která by byla ochotna mu půjčit za jakýchkoli podmínek. Státní záruky tak mohou usnadnit založení nových podniků a umožnit některým podnikům získat peníze na novou činnost. Stejně tak může státní záruka pomoci podniku v úpadku pokračovat v činnosti místo toho, aby byl tento podnik z podnikání vyřazen nebo byl nucen se restrukturalizovat, což vede k možnému narušení hospodářské soutěže.

2.3 Podpora poskytovaná věřiteli

2.3.1 I když je obvykle příjemcem podpory dlužník, nelze vyloučit, že za určitých okolností může mít z podpory přímý prospěch i věřitel. Zejména například poskytne-li se státní záruka *ex post* na již uzavřenou půjčku nebo jiný finanční závazek, aniž by podmínky této půjčky nebo tohoto finančního závazku byly upraveny, nebo použije-li se jedna půjčka s poskytnutou zárukou na zaplacení jiné půjčky, na niž záruka poskytnuta nebyla, též úvěrové instituci, potom to rovněž může znamenat podporu věřiteli, protože je zvýšeno zajištění půjček. Obsahuje-li záruka podporu věřiteli, měla by se soustředit pozornost na skutečnost, že by taková podpora v zásadě mohla představovat provozní podporu.

2.3.2 Záruky se liší od jiných opatření státní podpory, jako jsou subvence nebo osvobození od daně, v tom smyslu, že v případě záruky stát také vstupuje do právního vztahu s věřitelem. Proto je třeba zvážit možné důsledky státní podpory, která byla poskytnuta nezákonně, pro třetí osoby. V případě státních záruk na půjčky se to týká hlavně finančních institucí poskytujících půjčky. V případě záruk na dluhopisy vydané na financování podniků se to týká finančních institucí zúčastněných na vydání těchto dluhopisů. Otázka, má-li nezákonnost podpory dopad na právní vztahy mezi státem a třetími osobami, musí být přezkoumána podle vnitrostátního práva. Vnitrostátní soudy musí podle okolností zkoumat, zda vnitrostátní právo znemožňuje dodržování záručních smluv, a Komise se domnívá, že jejich hodnocení by mělo brát v úvahu porušování práva Společenství. Věřitelé tedy mohou mít zájem na tom, aby se jako standardní preventivní opatření ověřilo, že při poskytování záruk jsou dodržovány předpisy Společenství o státní podpoře. Členský stát by měl být schopen poskytnout číslo případu vydané Komisí pro jednotlivé případy nebo systém, případně nedůvěrnou kopii rozhodnutí Komise, spolu s příslušným odkazem na *Úřední věstník Evropské unie*. Komise se vyznasnaží poskytnout transparentním způsobem informace o případech a systémech, které schválila.

⁽³⁾ Viz věc C-482/99 *Francie v. Komise* (Stardust) (2002) Sb. rozh. I-4397.

3. PODMÍNKY VYLUČUJÍCÍ EXISTENCI PODPORY

3.1 Obecné úvahy

Nepřináší-li individuální záruka nebo systém záruk zavedený státem výhodu konkrétnímu podniku, nepředstavuje státní podporu.

V této souvislosti za účelem stanovení, zda konkrétní záruka nebo systém záruk poskytuje výhodu, Soudní dvůr potvrdil ve svých rozsudcích z nedávné doby ⁽⁴⁾, že by Komise měla při posuzování vycházet z principu investora v tržním hospodářství (dále jen „princip investora v tržním hospodářství“). Mělo by se proto počítat se skutečnými možnostmi podniku příjemce podpory získat srovnatelné finanční zdroje na kapitálovém trhu. O státní podporu nejde tehdy, když je poskytnut nový zdroj financování za podmínek, které by byly přijatelné pro soukromý subjekt za normálních podmínek tržního hospodářství ⁽⁵⁾.

Aby se usnadnilo hodnocení, zda dané záruční opatření splňuje princip investora v tržním hospodářství, stanoví Komise v tomto oddíle řadu podmínek dostačujících k vyloučení existence podpory. Individuální záruky jsou zahrnuty v bodě 3.2 s jednodušší možností pro malé a střední podniky v bodě 3.3. Systémy záruk jsou zahrnuty v bodě 3.4 s jednodušší možností pro malé a střední podniky v bodě 3.5.

3.2 Individuální záruky

Pokud jde o individuální státní záruky, Komise se domnívá, že splnění všech následujících podmínek je dostačující k vyloučení existence státní podpory:

a) dlužník nemá finanční potíže.

Aby bylo možné rozhodnout, zda je třeba mít za to, že dlužník má finanční potíže, měla by se vycházet z definice stanovené v pokynech Společenství ke státním podporám na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ⁽⁶⁾. Malé a střední podniky, které vznikly před méně než třemi lety, se pro účely tohoto sdělení po tuto dobu nepovažují za podniky v obtížích;

b) rozsah poskytnuté záruky lze náležitě změřit. To znamená, že záruka musí být vázána na konkrétní finanční transakci, musí znít na stanovenou maximální částku a musí být časově omezená;

c) záruka nepokrývá více než 80 % nesplacené půjčky nebo jiného finančního závazku. Toto omezení se nevztahuje na záruky pokrývající dluhové cenné papíry ⁽⁷⁾.

Komise se domnívá, že je-li finanční závazek plně pokryt státní zárukou, je věřitel méně stimulován, aby řádně zhodnotil, zajistil a snížil riziko plynoucí z úvěrové operace, zejména aby řádně zhodnotil schopnost dlužníka splácet úvěr. Je možné, že ani stát-ručitel z důvodu nedostatku prostředků ne vždy zhodnotí riziko. Tato nedostatečná stimulace co nejvíce snížit riziko nesplacení půjčky by mohla povzbuzovat věřitele, aby poskytovali půjčky s větším rizikem, než je obvyklé obchodní riziko, a mohla by tak zvýšit objem vysoce rizikových záruk v portfoliu státu.

⁽⁴⁾ Viz věc C-482/99 uvedenou v poznámce pod čarou 3.

⁽⁵⁾ Viz sdělení Komise o použití článku 92 a 93 Smlouvy o ES na podíly orgánů veřejné moci (Bulletin Evropských společenství č. 9-1984); spojené věci 296/82 a 318/82 *Nizozemsko a Leeuwarder Papierwarenfabriek BV v. Komise* (1985) Sb. rozh. 809, odstavec 17; sdělení Komise k použití článků 92 a 93 Smlouvy o ES a článku 61 dohody o EHP na státní podporu v oblasti letectví (Úř. věst. C 350, 10.12.1994, s. 5), body 25 a 26.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁷⁾ Definice „dluhových cenných papírů“ viz čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2008/22/ES (Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 50).

Toto omezení na 80 % se nepoužije na veřejnou záruku poskytnutou na financování společnosti, jejíž činnost se sestává pouze z poskytování služeb obecného hospodářského zájmu ⁽⁸⁾, jímž byla řádně pověřena, a pokud byla záruka poskytnuta veřejným orgánem, který tuto společnost pověřil. Omezení na 80 % se použije, pokud dotčená společnost poskytuje jiné služby obecného hospodářského zájmu nebo jiné vyvíjí jiné hospodářské činnosti.

Aby se zajistilo, že věřitel skutečně ponese část rizika, je třeba věnovat náležitou pozornost následujícím dvěma aspektům:

- pokud se časem snižuje velikost půjčky nebo finančního závazku, kupříkladu proto, že se půjčka začíná splácet, musí se úměrně snižovat i zaručená částka, aby záruka v žádném okamžiku nepokrývala více než 80 % nesplacené půjčky nebo jiného finančního závazku,
- ztráty je třeba rozdělovat poměrně a stejným způsobem mezi věřitele a ručitele. Stejným způsobem musí čisté vrácené částky (tj. příjmy bez nákladů na zpracování) vzniklé z vymáhání dluhu ze zajištění poskytnutého dlužníkem poměrně snižovat ztráty nesené věřitelem a ručitelem. U záruk první ztráty (first-loss), kde ztráty připadají nejprve na ručitele a teprve poté na věřitele, se bude mít za to, že mohou obsahovat prvek podpory.

Přeje-li si členský stát poskytnout záruku převyšující prahovou hodnotu 80 % a tvrdí-li, že tato záruka nepředstavuje podporu, měl by své tvrzení náležitě dokázat, kupříkladu na základě uspořádání celé transakce, a oznámit ji Komisi, aby ta mohla záruku řádně zhodnotit s ohledem na její případný charakter státní podpory;

d) za záruku se platí běžná tržní cena.

Jak je uvedeno v bodě 2.1, za riziko by se obvykle měla zaplatit příslušná prémie z částky záruky nebo protizáruky. Pokud je cena zaplacená za záruku nejméně stejně vysoká jako odpovídající záruční prémie, kterou lze nalézt na finančních trzích, neobsahuje záruka podporu.

Nelze-li na finančních trzích nalézt odpovídající záruční prémii, kterou by bylo možno použít pro srovnání, je třeba porovnat celkové finanční náklady zaručené půjčky, včetně úrokové sazby půjčky a záruční prémie, s tržní cenou podobné nezaručené půjčky.

V obou případech je třeba při stanovování odpovídající tržní ceny přihlídnout k charakteristikám záruky a příslušné půjčky. To zahrnuje částku a dobu trvání transakce, zajištění poskytnutého dlužníkem a další aspekty majících vliv na hodnocení míry návratnosti, pravděpodobnost neplnění ze strany dlužníka v důsledku jeho finanční situace, jeho oboru činnosti a vyhlídek a dalších hospodářských podmínek. Tato analýza by zejména měla umožnit klasifikaci dlužníka s pomocí hodnocení (ratingu) rizika. Tuto klasifikaci může poskytnout mezinárodně uznávaná ratingová agentura nebo může být dle možností využit interní rating použitý bankou, která poskytla původní půjčku. Komise upozorňuje na souvislost mezi ratingem a mírou neplnění stanovenou mezinárodními finančními institucemi, jejichž práce jsou také veřejně dostupné ⁽⁹⁾. K posouzení souladu prémie s tržní cenou může členský stát použít srovnání cen placených podniky s podobným ratingem na trhu.

Komise proto nebude akceptovat stanovení záruční prémie v jediné sazbě údajně odpovídající standardu pro celé odvětví.

⁽⁸⁾ Tyto služby musí být v souladu s pravidly Společenství, jako je rozhodnutí Komise 2005/842/ES ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 312, 29.11.2005, s. 67) a Rámec Společenství pro státní podpory ve formě vyrovnávacích plateb za závazek veřejné služby (Úř. věst. C 297, 29.11.2005, s. 4).

⁽⁹⁾ Např. tabulku 1 věnovanou úvěrovým ratingům lze nalézt v pracovním dokumentu Bank for International Settlements Working Paper č. 207, který je k dispozici na stránce: <http://www.bis.org/publ/work207.pdf>

3.3 Hodnocení individuálních záruk pro malé a střední podniky

Je-li dlužník malým nebo středním podnikem ⁽¹⁰⁾, může Komise odchýlně od bodu 3.2 písm. d) přijmout jednodušší zhodnocení toho, zda záruka půjčky představuje podporu či nikoli. V takovém případě, a jsou-li splněny všechny ostatní podmínky stanovené v bodech 3.2 písm. a), b) a c), nepředstavuje státní záruka státní podporu, pokud je účtována minimální roční prémie (prémie „safe-harbour“ ⁽¹¹⁾) uvedená v následující tabulce podle ratingu dlužníka ⁽¹²⁾ z částky, kterou stát skutečně zaručuje:

Kreditní kvalita	Standard & Poor's	Fitch	Moody's	Roční prémie safe-harbour
Nejvyšší kvalita	AAA	AAA	Aaa	0,4 %
Velmi vysoká platební schopnost	AA +	AA +	Aa 1	0,4 %
	AA	AA	Aa 2	
	AA –	AA –	Aa 3	
Vysoká platební schopnost	A +	A +	A 1	0,55 %
	A	A	A 2	
	A –	A –	A 3	
Přiměřená platební schopnost	BBB +	BBB +	Baa 1	0,8 %
	BBB	BBB	Baa 2	
	BBB –	BBB –	Baa 3	
Platební schopnost je ovlivnitelná nepříznivými podmínkami	BB +	BB +	Ba 1	2,0 %
	BB	BB	Ba 2	
	BB –	BB –	Ba 3	
Platební schopnost může být snadno zhoršena nepříznivými podmínkami	B +	B +	B 1	3,8 %
	B	B	B 2	6,3 %
	B –	B –	B 3	
Platební schopnost je závislá na zachování příznivých podmínek	CCC +	CCC +	Caa 1	Nelze stanovit roční prémii safe-harbour
	CCC	CCC	Caa 2	
	CCC –	CCC –	Caa 3	
	CC	CC		
Neplnění nebo téměř neplnění	SD	DDD	Ca	Nelze stanovit roční prémii safe-harbour
	D	DD	C	
		D		

⁽¹⁰⁾ „Malé a střední podniky“ jsou podniky ve smyslu Přílohy I nařízení (ES) č. 70/2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 33). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1976/2006 (Úř. věst. L 368, 23.12.2006, s. 85).

⁽¹¹⁾ Tato roční prémie „safe-harbour“ se určuje v souladu s maržemi půjček pro podniky s podobným ratingem stanovenými ve sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6). Na základě studie, kterou Komise k tomuto tématu zadala:

(http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/studies_reports/full_report.pdf viz stránky 23 a 156–159 této studie) by se měl brát v úvahu obecné snížení o 20 základních bodů. Toto snížení odpovídá rozdílu v maržích mezi půjčkou a zárukou v případech s obdobným rizikem, aby se vzaly v úvahu dodatečné náklady, které jsou spojené právě s půjčkami.

⁽¹²⁾ Tabulka obsahuje ratingová hodnocení agentur Standard & Poor's, Fitch a Moody's, která se nejčastěji používají v bankovním sektoru jako referenční ratingové systémy podle bodu 3.2 písm. d). Nicméně není nutné používat ratingy od specializovaných ratingových agentur. Rovněž jsou přijatelné i národní ratingové systémy nebo ratingové systémy, které používají banky ke stanovení míry selhání za předpokladu, že poskytují roční pravděpodobnost selhání, neboť tento údaj je používán ratingovými agenturami k ohodnocení společností. Jiné systémy by měly umožňovat podobné hodnocení podle tohoto klíče.

Sazby prémie safe-harbour se použijí na částku záruky nebo protizáruky skutečně poskytnuté státem na začátku každého daného roku. Musí být považovány za minimum, které je třeba použít s ohledem na společnost, jejíž kreditní rating je roven alespoň ratingu uvedenému v tabulce ⁽¹³⁾.

V případě paušální záruční prémie hrazené předem se má za to, že záruka neobsahuje podporu, je-li prémie přinejmenším rovna současné hodnotě budoucích záručních premií dle uvedené tabulky s tím, že jako diskontní sazba se použije odpovídající referenční úroková sazba ⁽¹⁴⁾.

Jak je patrné z uvedené tabulky, společnosti s ratingem odpovídajícím CCC/Caa nebo horším nemohou této zjednodušené metodiky využít.

Pro malé a střední podniky, nichž v minulosti nebyl stanoven žádný rating nebo jejichž rating nevychází z rozvahy, například u některých společností se zvláštním účelem nebo u začínajících společností, je prémie safe-harbour stanovena na 3,8 %, ale nemůže být nižší než prémie, která by se použila na mateřskou společnost nebo mateřské společnosti.

Uvedené marže lze po určité době aktualizovat podle situace na trhu.

3.4 Systémy záruk

U systémů záruk se Komise domnívá, že splnění všech následujících podmínek vylučuje existenci státní podpory:

- a) systém nepovoluje poskytování záruk dlužníkům, kteří mají finanční potíže (podrobnosti viz bod 3.2 písm. a));
- b) rozsah poskytnutých záruk lze náležitě změřit. To znamená, že záruky musí být vázány na konkrétní finanční transakce, musí znít na stanovenou maximální částku a musí být časově omezené;
- c) záruky nepokrývají více než 80 % každé nesplacené půjčky nebo jiného finančního závazku (podrobnosti viz bod 3.2 písm. c));
- d) podmínky systému jsou založeny na realistickém zhodnocení rizika, aby se zajistilo, že prémie placená podniky, kterým byla poskytnuta záruka, je pravděpodobně samofinancující. Samofinancující povaha systému a přiměřená orientace na riziko jsou pro Komisi dokladem toho, že záruční prémie placené v rámci systému odpovídají tržním cenám.

Z tohoto vyplývá, že je třeba zhodnotit riziko každé nové záruky na základě všech relevantních faktorů (kvalita dlužníka, poskytnuté zajištění, doba trvání záruky atd.). Na základě této analýzy rizika je třeba definovat třídy rizika ⁽¹⁵⁾, zařadit záruku do jedné z těchto tříd rizika a účtovat odpovídající záruční premii z částky záruky nebo protizáruky;

- e) za účelem náležitého a průběžného hodnocení systému, pokud jde o aspekt samofinancování, je třeba nejméně jednou ročně přezkoumat přiměřenost výše premií na základě efektivní ztrátovosti systému během časového období přiměřeného z ekonomického hlediska, a případně upravit premii, existuje-li riziko, že by systém již nemusel být samofinancující. Tato úprava se může týkat všech vydaných a budoucích záruk nebo pouze záruk budoucích;
- f) aby byla účtovaná prémie považována za odpovídající tržním cenám, musí pokrývat obvyklá rizika spojená s poskytnutím záruky, administrativní náklady systému a roční odměnu za odpovídající kapitál, i když tento vůbec nemusí být fyzicky poskytnut nebo může být poskytnut pouze částečně.

Pokud jde o administrativní náklady, měly by zahrnovat nejméně zvláštní počáteční hodnocení rizikovitosti a rovněž náklady na sledování rizika a řízení rizika spojené s poskytnutím a správou záruky.

⁽¹³⁾ Kupříkladu společnosti, které banka přidělí rating odpovídající BBB-/Baa3, by měla být účtována roční záruční prémie ve výši nejméně 0,8 % z částky skutečně poskytnuté státem na začátku každého daného roku.

⁽¹⁴⁾ Viz sdělení Komise uvedené v poznámce pod čarou 11, ve kterém se uvádí: „Referenční sazba se použije rovněž jako diskontní sazba pro výpočet současných hodnot. V zásadě se přitom použije základní sazba navýšená o 100 základních bodů“ (s. 4).

⁽¹⁵⁾ Viz další podrobnosti v poznámce pod čarou 12.

Pokud jde o odměnu za kapitál, Komise zaznamenala, že na běžné ručitele se obvykle vztahují pravidla kapitálové vybavenosti a v souladu s těmito pravidly jsou tito ručitelé povinni vytvářet kapitálové rezervy, aby nedošlo k jejich úpadku, nastanou-li výkyvy v ročních ztrátách v souvislosti se zárukami. Systémy státních záruk obvykle těmto pravidlům nepodléhají a nemusejí tedy takové rezervy vytvářet. Jinými slovy, pokaždé, když ztráty pramenící ze záruk překročí výnosy z prémie, je vzniklý deficit jednoduše kryt státním rozpočtem. Toto ručení státu staví systém státních záruk do příznivější pozice než obvyčejného ručitele. Aby se předešlo této nerovnosti a stát dostal zapláceno za riziko, které přebírá, Komise se domnívá, že záruční prémie musí pokrývat i odměnu za odpovídající kapitál.

Komise soudí, že tento kapitál musí odpovídat 8 %⁽¹⁶⁾ nesplacených záruk. U záruk, které jsou poskytnuty podnikům, jejichž rating se rovná AAA/AA- (Aaa/Aa3), může být částka kapitálu, která má být zaplácena, snížena na 2 % nesplacené záruky. Zatímco u záruk, které jsou poskytnuty podnikům, jejichž rating se rovná A+/A- (A1/A3), může být částka kapitálu, která má být zaplácena, snížena na 4 % nesplacené záruky.

Normálně je tento kapitálový výnos je tvořen rizikovou přírážkou, která může být zvýšena o bezrizikovou úrokovou míru.

Riziková přírážka za příslušný kapitál musí být zaplácena státu v každém případě. Na základě této praxe se Komise domnívá, že normální riziková přírážka za kapitál činí nejméně 400 základních bodů a taková riziková přírážka by měla být zahrnuta do záruční prémie účtované příjemcům⁽¹⁷⁾.

Pokud stát kapitál do systému neposkytuje a nedává tudíž žádný hotovostní příspěvek, jako tomu je většině systémů státních záruk, není třeba zohledňovat bezrizikovou úrokovou míru. Jinak, tedy pokud stát skutečně poskytuje příslušný kapitál, musí na sebe vzít náklady na zapůjčení a těchto prostředků využít ve prospěch systému tím, že je případně investuje. Proto musí být státu z poskytnuté částky hrazena i bezriziková úroková míra. Navíc by tato úhrada měla být uhrazena z finančních příjmů v rámci systému a nemusí mít nutně vliv na záruční prémii⁽¹⁸⁾. Komise se domnívá, že jako vhodný vzor pro bezrizikovou míru lze použít výnosnost desetiletých vládních dluhopisů jakožto obvyklou návratnost kapitálového výnosu;

- g) v zájmu zajištění transparentnosti musí systém stanovit podmínky poskytování budoucích záruk, například ohledně způsobilosti společností co do ratingového hodnocení a případně ohledně odvětví a velikosti, maximální částky a doby trvání záruk.

3.5 Hodnocení systémů záruk pro malé a střední podniky

S ohledem na specifickou situaci malých a středních podniků a aby se usnadnil jejich přístup k financování, zejména pomocí systémů záruk, existují pro takové společnosti dvě zvláštní možnosti:

- použití premii safe-harbour, jak je definována pro individuální záruky pro malé a střední podniky,
- hodnocení systémů záruk jako takových, čímž se umožní použití paušální prémie a nebude zapotřebí individuálních ratingů malých a středních podniků, kteří jsou příjemci.

⁽¹⁶⁾ Tato hodnota odpovídá podmínkám ukazatele kapitálové přiměřenosti uvedeným v článku 75 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1) čtenému ve spojení s přílohou VI (počínaje jejím odstavcem 41).

⁽¹⁷⁾ Pro záruku společnosti s ratingem BBB v částce 100 tak rezervy, které je třeba vytvořit, činí 8. S použitím 400 základních bodů (nebo 4 %) na tuto částku dostáváme sazbu ročních kapitálových nákladů $8 \% \times 4 \% = 0,32 \%$ částky záruky, která se odpovídajícím způsobem promítne do ceny záruky. Pokud je roční míra selhání předpokládaný v rámci systému pro tuto společnost například 0,35 % a roční administrativní náklady jsou odhadovány na 0,1 %, cena záruky, která by nebyla považována za podporu by byla 0,77 % za rok.

⁽¹⁸⁾ V takovém případě a za předpokladu, že bezriziková úroková míra činí 5 %, budou roční náklady na rezervy, které je třeba vytvořit, pro stejnou záruku ve výši 100 a vytvářené rezervy ve výši 8 činit $8 \% \times (4 \% + 5 \%) = 0,72 \%$ částky záruky. Za stejných předpokladů (míra selhání 0,35 % a administrativní náklady 0,1 %), by cena záruky byla 0,77 % za rok a dodatečná úhrada ve výši 0,4 % by byla zaplácena státu ze systému.

Podmínky pro použití obou pravidel jsou definovány takto:

Používání prémie safe-harbour v systémech záruk pro malé a střední podniky

Ve shodě s tím, co je navrhováno pro účely zjednodušení v souvislosti s individuálními zárukami, mohou být i systémy záruk pro malé a střední podniky v žádadě považovány za samofinancující a nepředstavující státní podporu, jsou-li používány nejnižší sazby prémie safe-harbour stanovené v bodě 3.3 a vycházejí-li z ratingu podniků⁽¹⁹⁾. Stále je třeba splnit všechny ostatní podmínky stanovené v bodech 3.4 písm. a), b) a c) a podmínky bodu 3.4 písm. g) a podmínky stanovené v bodech 3.4 písm. d), e) a f) se považují za splněné účtováním nejnižších ročních sazeb prémie stanovených v bodě 3.3.

Používání paušální prémie v systémech záruk pro malé a střední podniky

Komise si je vědoma skutečnosti, že provádět individuální hodnocení rizikovosti každého dlužníka je nákladný proces, který může být nevhodný, pokud systém pokrývá velký počet malých půjček a je nástrojem pro sdružení jejich rizika.

Týká-li se proto systém pouze záruk pro malé a střední podniky, kdy částka záruky nepřekročí částku 2,5 milionu EUR na jednu společnost v daném systému, může Komise odchylně od bodu 3.4 písm. d) přijmout paušální roční záruční prémii za všechny dlužníky. Aby však záruky poskytnuté v rámci takového systému mohly být považovány za záruky nepředstavující státní podporu, musí systém zůstat samofinancující a musí být splněny ostatní podmínky stanovené v bodu 3.4 písm. a), b) a c) a bodu 3.4 písm. e), f) a g).

3.6 Neautomatická klasifikace státní podpory

Nesplnění některé z podmínek stanovených v bodech 3.2 až 3.5 neznamená, že se záruka nebo systém záruk automaticky považuje za státní podporu. Jsou-li nějaké pochybnosti o tom, zda plánovaná záruka nebo systém záruk představuje státní podporu, mělo by to být oznámeno Komisi.

4. ZÁRUKY S PRVKEM PODPORY

4.1 Obecně

Nevyhovuje-li individuální záruka nebo systém záruk principu investora v tržním hospodářství, má se za to, že obsahuje státní podporu. Prvek státní podpory je pak třeba kvantifikovat, aby se mohlo ověřit, zda podpora splňuje podmínky zvláštní výjimky pro státní podporu. V zásadě se za prvek státní podpory považuje rozdíl mezi příslušnou tržní cenou záruky poskytnuté individuálně nebo prostřednictvím systému a skutečnou cenou hrazenou za dané opatření.

Výsledné roční grantové ekvivalenty by měly být diskontovány na současnou hodnotu s použitím referenční úrokové sazby a poté sečteny, aby se získal celkový grantový ekvivalent.

Při výpočtu prvku podpory v záruce bude Komise věnovat zvláštní pozornost těmto prvkům:

- a) zda v případě individuálních záruk má dlužník finanční potíže. V případě systémů záruk – zda kritéria systému pro poskytnutí záruky zaručují vyloučení takových podniků (podrobnosti viz bod 3.2 písm. a)).

Komise připomíná, že společností majícím potíže by případný tržní ručitel v okamžiku poskytnutí záruky účtoval vysokou premii odpovídající očekávané míře pravděpodobnosti neplnění. Je-li pravděpodobnost, že dlužník nebude schopen splatit půjčku zvláště vysoká, nemusí tato tržní sazba existovat a v mimořádných situacích může prvek podpory v záruce dosáhnout stejné výše jako částka skutečně krytá zárukou;

⁽¹⁹⁾ To zahrnuje i ustanovení, že pro malé a střední podniky, u nichž v minulosti nebyl stanoven žádný rating nebo jejichž rating nevychází z rozvahy, je prémie safe-harbour stanovena na 3,8 %, ale nemůže být nižší než prémie, která by se použila na mateřské společnosti.

- b) zda lze náležitě změřit rozsah každé poskytnuté záruky.

To znamená, že záruky musí být vázány na konkrétní finanční transakci, musí znít na stanovenou maximální částku a musí být časově omezené. V této souvislosti Komise v zásadě soudí, že neomezené záruky jsou neslučitelné s článkem 87 Smlouvy;

- c) zda záruka pokrývá více než 80 % nesplacené půjčky nebo jiného finančního závazku (podrobnosti a výjimky viz bod 3.2 písm. c)).

Aby byl věřitel skutečně stimulován řádně zhodnotit, zajistit a snížit riziko plynoucí z úvěrové operace a zejména řádně zhodnotit dlužníkovu kredibilitu, Komise soudí, že by nejméně 20 % nemělo být pokryto státní zárukou, ale má je nést věřitel⁽²⁰⁾, aby tento řádně zajistil své půjčky a co nejvíce snížil riziko spojené s transakcí. Komise proto obecně kriticky přezkoumá záruky nebo systémy záruk pokrývající celou částku (nebo téměř celou částku) finanční transakce, pokud členský stát tuto skutečnost řádně nezdůvodní, např. zvláštní povahou transakce;

- d) zda byly při stanovování tržní záruční prémie, z níž se vypočítává jejím porovnáním se skutečně placenou prémie prvek podpory, zohledněny zvláštní charakteristiky dané záruky a půjčky (nebo jiného finančního závazku) (podrobnosti viz bod 3.2 písm. d)).

4.2 Prvek podpory v individuálních zárukách

Pro individuální záruku by se měl grantový ekvivalent záruky vypočítat jako rozdíl mezi tržní cenou záruky a skutečně hrazenou cenou.

Tam, kde se na trhu neposkytují záruky pro příslušný typ transakce, není pro záruku k dispozici tržní cena. V takovém případě by se měl prvek podpory vypočítat stejným způsobem jako grantový ekvivalent zvýhodněné půjčky, a sice jako rozdíl mezi zvláštní tržní úrokovou mírou, která by pro danou společnost platila bez záruky, a sazbou získanou na základě státní záruky po odečtení zaplacené prémie. Není-li k dispozici tržní úroková míra a přeje-li si daný členský stát použít k aproximaci referenční úrokovou sazbu⁽²¹⁾, Komise zdůrazňuje, že se na výpočet míry podpory v individuální záruce vztahují podmínky stanovené ve sdělení o referenčních sazbách. To znamená, že je třeba věnovat náležitou pozornost přiřázení k základní sazbě, která má zohlednit příslušný rizikový profil operace pokryté zárukou a podniku. Jemuž je záruka poskytována, a poskytnutého zajištění.

4.3 Prvek podpory v individuálních zárukách pro malé a střední podniky

Pro malé a střední podniky lze také použít systém zjednodušeného hodnocení popsaný v bodě 3.3; v takovém případě platí, že pokud prémie za danou záruku neodpovídá minimální hodnotě stanovené pro danou ratingovou třídu, je rozdíl mezi touto minimální úrovní a účtovanou prémie považován za podporu. Trvá-li záruka déle než rok, diskontují se roční rozdíly s pomocí příslušné referenční úrokové sazby⁽²²⁾.

Pouze v případech jednoznačně doložených a náležitě odůvodněných dotčeným členským státem může Komise přijmout odchylku od těchto pravidel. I v takových případech je však třeba respektovat přístup zohledňující riziko.

4.4 Prvek podpory v systémech záruk

Pro systémy záruk je grantovým ekvivalentem každé záruky v systému rozdíl mezi (případnou) skutečně účtovanou prémie a prémie, která by měla být účtována ve srovnatelném systému bez podpory, zřízeném v souladu s podmínkami stanovenými v bodě 3.4. Řečená teoretická prémie, z níž se počítá prvek podpory,

⁽²⁰⁾ Předpokladem je, že společnost poskytne státu a úvěrové instituci odpovídající výši zajištění.

⁽²¹⁾ Viz sdělení uvedené v poznámce pod čarou 11.

⁽²²⁾ Viz další podrobnosti v poznámce pod čarou 14.

tedy musí pokrývat normální rizika spojená se zárukou i administrativní a kapitálové náklady⁽²³⁾. Tento způsob výpočtu grantového ekvivalentu má zajistit, aby ve střednědobém i dlouhodobém horizontu byla celková podpora poskytnutá v rámci systému rovna částce vložené veřejnými orgány k pokrytí deficitu systému.

Vzhledem k tomu, že v případě systémů státních záruk nemusejí být v době, kdy se má systém hodnotit, známy specifické rysy jednotlivých případů, je třeba zhodnotit prvek podpory se zřetelem na ustanovení systému.

Prvky podpory v systémech záruk lze vypočítat také s pomocí metodik přijatých Komisí po jejich oznámení podle některého nařízení přijatého Komisí v oblasti státní podpory, například nařízení Komise (ES) č. 1628/2006 ze dne 24. října 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na vnitrostátní regionální investiční podporu⁽²⁴⁾, nebo nařízení Komise (ES) č. 1857/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na státní podporu pro malé a střední podniky působící v produkci zemědělských produktů a o změně nařízení (ES) č. 70/2001⁽²⁵⁾, za předpokladu, že se dotyčná schválená metodika výslovně týká daného typu záruk a daného typu transakcí.

Pouze v případech jednoznačně doložených a náležitě odůvodněných dotčeným členským státem může Komise přijmout odchylku od těchto pravidel. I v takových případech je však třeba respektovat přístup zohledňující riziko.

4.5 Prvek podpory v systémech záruk pro malé a střední podniky

Dva zjednodušující nástroje uvedené v bodě 3.5, které se vztahují k systémům záruk pro malé a střední podniky mohou být použity také pro účely výpočtu podpory. Podmínky pro použití obou pravidel jsou definovány takto:

Používání prémie safe-harbour v systémech záruk pro malé a střední podniky

Pro malé a střední podniky lze také použít systém zjednodušeného hodnocení popsany v bodě 3.5. V takovém případě platí, že pokud prémie pro danou kategorii v systému záruk neodpovídá minimální hodnotě stanovené pro danou ratingovou třídu⁽²⁶⁾, je rozdíl mezi touto minimální úrovní a účtovanou prémie považován za podporu⁽²⁷⁾. Trvá-li záruka déle než rok, diskontují se roční rozdíly s pomocí referenční úrokové sazby⁽²⁸⁾.

Používání paušální záruky v systémech záruk pro malé a střední podniky

Vzhledem k tomu, že státní podpora poskytnutá v rámci systému záruk pro malé a střední podniky může narušit hospodářskou soutěž v omezenější míře, Komise se domnívá, že týká-li se systém pouze záruk pro malé a střední podniky, kde částka záruky nepřekročí částku 2,5 milionu EUR garantovaných půjček na jednu společnost v daném systému, může Komise odchýlně od bodu 4.4 přijmout hodnocení míry podpory v systému jako celku, bez nutnosti provádět hodnocení pro každou jednotlivou záruku nebo třídu rizika v tomto systému⁽²⁹⁾.

⁽²³⁾ Tento výpočet lze shrnout pro každou třídu rizika jako rozdíl mezi a) nesplacenou ručenou částkou vynásobenou rizikovým faktorem pro každou třídu rizika („riziko“ je pravděpodobnost neplnění po započtení administrativních a kapitálových nákladů), což představuje tržní prémii, a b) veškerou hrazenou prémie, tj. (ručená částka × riziko) – hrazená prémie.

⁽²⁴⁾ Úř. věst. L 302, 1.11.2006, s. 29.

⁽²⁵⁾ Úř. věst. L 358, 16.12.2006, s. 3.

⁽²⁶⁾ To zahrnuje i možnost, že pro malé a střední podniky, u nichž v minulosti nebyl stanoven žádný rating nebo jejichž rating nevychází z rozvahy, je prémie safe-harbour stanovena na 3,8 %, ale nemůže být nižší než prémie, která by se použila na mateřskou společnost nebo mateřské společnosti.

⁽²⁷⁾ Tento výpočet lze shrnout pro každou třídu rizika jako nesplacenou ručenou částku vynásobenou rozdílem mezi a) procentuální sazbou prémie safe-harbour pro danou třídu rizika a b) procentuální sazbou hrazené prémie, tj. ručenou částku × (prémie safe-harbour – hrazená prémie).

⁽²⁸⁾ Viz další podrobnosti v poznámce pod čarou 11.

⁽²⁹⁾ Tento výpočet lze shrnout, bez ohledu na třídu rizika, jako rozdíl mezi a) nesplacenou ručenou částkou vynásobenou rizikovým faktorem režimu („riziko“ je pravděpodobnost neplnění po započtení administrativních a kapitálových nákladů) a b) veškerou hrazenou prémie, tj. (ručená částka × riziko) – hrazená prémie.

5. SLUČITELNOST STÁTNÍ PODPORY VE FORMĚ ZÁRUK SE SPOLEČNÝM TRHEM

5.1 Obecně

Komise musí přezkoumat státní záruky, na něž se vztahuje čl. 87 odst. 1 Smlouvy, aby se stanovilo, jsou-li slučitelné se společným trhem, či nikoli. Než se přistoupí k posuzování slučitelnosti, je třeba zjistit příjemce podpory.

5.2 Posuzování

Komise přezkoumá, je-li tato podpora slučitelná se společným trhem, podle stejných pravidel, jaká se používají pro podporu mající jiné formy. Komise objasnila a upřesnila konkrétní kritéria posuzování slučitelnosti v rámci a pokynech týkajících se horizontální, regionální a odvětvové podpory⁽³⁰⁾. Při přezkoumání se přihlédnou zejména k míře podpory, charakteristikám příjemců podpory a sledovaným cílům.

5.3 Podmínky

Komise přijme záruky pouze tehdy, je-li jejich použití smluvně vázáno na konkrétní podmínky, které mohou zahrnovat dokonce i povinné vyhlášení konkurzu na podnik příjemce podpory nebo podobný postup. Na těchto podmínkách se budou muset strany dohodnout již ve stádiu poskytování podpory. Bude-li chtít členský stát použít záruku za jiných podmínek než za těch, jež byly původně odsouhlaseny ve stádiu poskytování, bude Komise použití záruky považovat za vytvoření nové podpory, kterou je třeba oznámit podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

6. ZPRÁVY PŘEDÁVANÉ KOMISI ČLENSKÝMI STÁTY

V souladu s obecnými povinnostmi v oblasti kontroly⁽³¹⁾, za účelem kontroly aktuálního vývoje na finančních trzích a vzhledem k tomu, že hodnota státních záruk se obtížně posuzuje a mění se s časem, je obzvláště důležité neustále přezkoumávat na základě čl. 88 odst. 1 Smlouvy systémy státních záruk schválené Komisí. Členské státy proto musejí předkládat Komisi zprávy.

V případě systémů záruk s podporou budou muset být tyto zprávy předloženy alespoň na konci doby platnosti systému záruk a za účelem ohlášení upraveného systému. Komise si však může vyžádat zprávy častěji, např. každoročně, v závislosti na jednotlivých případech.

Pro systémy záruk, u kterých Komise přijala rozhodnutí, že nepředstavují podpory, a zejména pokud pro systém neexistují dostatečné a věrohodné údaje z minulosti, může Komise, pokud rozhoduje, že se nejedná o podporu, žádat předložení takových zpráv, a tím upřesnit četnost a obsah zpráv případ od případu.

Zprávy by měly obsahovat přinejmenším tyto údaje:

- a) počet a částku vydaných záruk;
- b) počet a částku nesplacených záruk ke konci období;
- c) pro jednotlivé roky počet a hodnotu záruk, které nebyly řádně splaceny (jednotlivě);
- d) roční příjmy:
  - 1) příjem z účtované prémie;
  - 2) příjem z vrácených částek;
  - 3) jiné příjmy (tj. úroky z vkladů a z investic);

⁽³⁰⁾ Soutěžní právo vztahující se na státní podporu v Evropském společenství viz:
http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/legislation/legislation.html
Pro zvláštní právní předpisy o podporách pro jednotlivá odvětví, viz pro zemědělství:
http://ec.europa.eu/agriculture/stateaid/leg/index_en.htm
a pro dopravu:
http://ec.europa.eu/dgs/energy_transport/state_aid/transport_en.htm

⁽³¹⁾ Například těmi, které stanoví zejména nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 271/2008 (Úř. věst. L 82, 25.3.2008, s. 1).

- e) roční náklady:
  - 1) administrativní náklady;
  - 2) odškodnění vyplacená za využití záruky;
- f) roční přebytek nebo schodek (rozdíl mezi příjmy a náklady);
- g) kumulovaný přebytek nebo schodek od spuštění systému ⁽³²⁾.

V případě individuálních záruk by se měly podobně oznamovat příslušné informace, zejména informace uvedené v písmenech d) až g).

Ve všech případech Komise upozorňuje členské státy na skutečnost, že pro správné pozdější oznámení je zapotřebí shromažďovat potřebné údaje již od samého počátku využívání systému a vypracovávat z nich každoroční souhrny.

Komise rovněž upozorňuje členské státy na skutečnost, že pro záruky bez podpory poskytované individuálně nebo v rámci systému může být třeba, aby Komise navzdory neexistenci oznamovací povinnosti ověřila, že taková záruka nebo systém záruk neobsahuje žádné prvky podpory, například na základě podané stížnosti. V takovém případě bude Komise od dotyčného členského státu požadovat informace podobné těm, které mají být obsaženy ve zprávách.

Existuje-li již zvláštní povinnost předkládat zprávy stanovená nařízením o blokových výjimkách, pokyny nebo rámci platnými v oblasti státní podpory, lze tyto zvláštní zprávy považovat za splnění této povinnosti podávat zprávy v souvislosti se zárukami, pokud zvláštní zprávy obsahují informace uvedené výše.

7. PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ

Komise vybízí členské státy, aby přizpůsobily svá stávající opatření v oblasti záruk ustanovením tohoto sdělení do 1. ledna 2010, pokud se jedná o nové záruky.

⁽³²⁾ Je-li systém v činnosti více než 10 let, poskytují se pouze částky ročních schodků nebo přebytků za posledních 10 let.